

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2000/14
Karar Sayısı : 2000/21
Karar Günü : 13.09.2000
R.G. Tarih-Sayı :05.01.2001-24278

İPTAL DAVASINI AÇAN : Anamuhalefet (Fazilet) Partisi Türkiye Büyük Millet Meclisi Grubu Adına Grup Başkanı Mehmet Recai KUTAN

İPTAL DAVASININ KONUSU : 30.12.1999 günlü, 23922 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 4498 sayılı "Yükseköğretim Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 2. maddesiyle 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun değişik Ek 18. maddesine eklenen birinci ve ikinci fıkralar ile geçici 1. maddesinin Anayasa'nın 2., 130., 153. ve 169. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemidir.

II- YASA METİNLERİ

A- İptali İstenen Yasa Kuralları

4498 sayılı Yasa'nın iptali istenilen maddeleri şöyledir:

1- "MADDE 2.- 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun değişik Ek 18 inci maddesine birinci fıkrasından önce gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut fıkralar teselsül ettirilmiştir.

Vakıflar tarafından kurulmuş bulunan yükseköğretim kurumlarının eğitim ve öğretim faaliyetlerini sürdürebilmeleri amacıyla Maliye Bakanlığı, ilgili Kurum ve Kuruluşların olumlu görüşlerini de almak kaydıyla, Hazineye veya diğer kamu tüzel kişilerine ait taşınmaz malların kullanım hakkını Bakanlar Kurulunca tespit edilecek bedel karşılığında en çok kırkdokuz yıl süre ile bu kurumlara devredebilir. Bu suretle bir kullanım hakkı tahsisinin yapılabilmesi için vakıflarca kurulmuş bulunan yükseköğretim kurumunun;

a- En az iki eğitim-öğretim yılı, eğitim-öğretim yapmış olması,

b- Üniversitelerarası Kurul tarafından görevlendirilecek değerlendirme komisyonunca tespit edilen tanınmış bilimsel dergilerde öğretim üyesi başına düşen yayın sayısı bakımından bu esasa göre sıralanan Devlet üniversitelerinin ilk yarısına girecek durumda olması,

c- Öğrencilerinin en az %15'ine eğitim-öğretim masraflarını karşılayacak miktarda sürekli olarak burs vermesi,

Gerekir.

Vakıf üniversitesi, Orman Bakanlığının göstereceği arazide, tahsis edilen alanın 2 katı kadar bir bölümü, tahsisten itibaren en geç beş yıl içinde ağaçlandırır ve ilk beş yıllık bakım giderlerini üstlenir.

Yukarıda belirtilen amaçların yanında tahsisi yapılan arazilerde; konut alanı açılmaz, yapılmış veya yapılacak olan lojmanlar üniversitenin tam gün statüsünde görevli akademik personeli ile hizmetin aksamadan yürütülmesi için gerekli idarî personel dışındaki gerçek ve tüzel kişilere her ne sebeple olursa olsun tahsis edilemez, eğitim ve öğretim hizmetleri ile sosyal, kültürel ve sportif amaçlar dışında bina ve tesis yapılamaz, herhangi bir hak karşılığı bina ve tesis yaptırılamaz, ilgili vakıf üniversitesi öğrencileri dışındaki kurum ve kuruluşların öğrencilerine yurt tahsisi yapılamaz. Vakıf yükseköğretim kurumlarının kullanım hakkı tahsis edilen taşınmaz malları belirtilen şartlara uygun olarak kullanmaları ve öngörülen koşulları yerine getirmeleri esastır. Amaçlara uygun olarak kullanılmaması veya öngörülen koşulların yerine getirilmemesi halinde, tahsis konusu taşınmaz mallar üzerindeki bina ve tesisleriyle birlikte Hazineye veya ilgili kamu tüzel kişilerinin mülkiyetine her hangi bir işleme gerek kalmaksızın intikal eder."

2- "GEÇİCİ MADDE 1.- Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kendilerine yetkili mercilerce kullanım hakkı tahsisi yapılmış ve izin verilmiş olan vakıflarca kurulmuş yükseköğretim kurumlarına, bu işlemlerin sonucuna bakılmaksızın, 2547 sayılı Kanunun bu Kanunla değişik ek 18 inci maddesinde yer alan şartları gerçekleştirmiş olmaları kaydıyla Bakanlar Kurulunca belirlenen bedel karşılığında aynı mahaller itibariyle bu Kanuna göre kullanım hakkı tahsisi yapılır."

B- Dayanılan Anayasa Kuralları

İptal isteminde dayanılan Anayasa kuralları şunlardır:

1- "MADDE 2.- Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir."

2-"MADDE 130.- Çağdaş eğitim - öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insangücü yetiştirmek amacı ile; ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim - öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur.

Kanunda gösterilen usul ve esaslara göre, kazanç amacına yönelik olmamak şartı ile vakıflar tarafından, Devletin gözetim ve denetimine tâbi yükseköğretim kurumları kurulabilir.

Kanun, üniversitelerin ülke sathına dengeli bir biçimde yayılmasını gözetir.

Üniversiteler ile öğretim üyeleri ve yardımcıları serbestçe her türlü bilimsel araştırma ve yayında bulunabilirler. Ancak, bu yetki, Devletin varlığı ve bağımsızlığı ve milletin ve ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği aleyhinde faaliyette bulunma serbestliği vermez.

Üniversiteler ve bunlara bağlı birimler, Devletin gözetimi ve denetimi altında olup, güvenlik hizmetleri Devletçe sağlanır.

Kanunun belirlediği usul ve esaslara göre; rektörler Cumhurbaşkanınca, dekanlar ise Yükseköğretim Kurulunca seçilir ve atanır.

Üniversite yönetim ve denetim organları ile öğretim elemanları; Yükseköğretim Kurulunun veya üniversitelerin yetkili organlarının dışında kalan makamlarca her ne suretle olursa olsun görevlerinden uzaklaştırılmazlar.

Üniversitelerin hazırladığı bütçeler; Yükseköğretim Kurulunca tetkik ve onaylandıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığına sunulur ve genel ve katma bütçelerin bağlı olduğu esaslara uygun olarak işleme tâbi tutularak yürürlüğe konulur ve denetlenir.

Yükseköğretim kurumlarının kuruluş ve organları ile işleyişleri ve bunların seçimleri, görev, yetki ve sorumlulukları üniversiteler üzerinde Devletin gözetim ve denetim hakkını kullanma usulleri, öğretim elemanlarının görevleri, unvanları, atama, yükselme ve emeklilikleri, öğretim elemanı yetiştirme, üniversitelerin ve öğretim elemanlarının kamu kuruluşları ve diğer kurumlar ile ilişkileri, öğretim düzeyleri ve süreleri, yükseköğretime giriş, devam ve alınacak harçlar, Devletin yapacağı yardımlar ile ilgili ilkeler, disiplin ve ceza işleri, malî işler, özlük hakları, öğretim elemanlarının uyacakları koşullar, üniversitelerarası ihtiyaçlara göre öğretim elemanlarının görevlendirilmesi, öğrenimin ve öğretimin hürriyet ve teminat içinde ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine göre yürütülmesi, Yükseköğretim Kuruluna ve üniversitelere Devletin sağladığı malî kaynakların kullanılması kanunla düzenlenir.

Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları, malî ve idarî konuları dışındaki akademik çalışmaları, öğretim elemanlarının sağlanması ve güvenlik yönlerinden, Devlet eliyle kurulan yükseköğretim kurumları için Anayasada belirtilen hükümlere tâbidir."

3- "MADDE 153.- Anayasa Mahkemesinin kararları kesindir. İptal kararları gerekçesi yazılmadan açıklanamaz.

Anayasa Mahkemesi bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin tamamını veya bir hükmünü iptal ederken, kanun koyucu gibi hareketle, yeni bir uygulamaya yol açacak biçimde hüküm tesis edemez.

Kanun, kanun hükmünde kararname veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

İptal kararının yürürlüğe girişinin ertelendiği durumlarda, Türkiye Büyük Millet Meclisi, iptal kararının ortaya çıkardığı hukukî boşluğu dolduracak kanun tasarı veya teklifini öncelikle görüşüp karara bağlar.

İptal kararları geriye yürümez.

Anayasa Mahkemesi kararları Resmî Gazetede hemen yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlar."

4- "MADDE 169.- Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir, bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir.

Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz.

Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasî propaganda yapılamaz; münhasıran orman suçları için genel ve özel af çıkarılamaz. Ormanları yakmak, ormanı yok etmek veya daraltmak amacıyla işlenen suçlar genel ve özel af kapsamına alınamaz.

Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ile 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz."

C- İlgili Anayasa Kuralı

Anayasa'nın ilgili görülen 7. maddesi şöyledir :

"MADDE 7.- Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez."

III- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince, Haşim KILIÇ, Samia AKBULUT, Yalçın ACARGÜN, Mustafa BUMİN, Sacit ADALI, Nurettin TURAN, Fulya KANTARCIOĞLU, Mahir Can ILICAK, Rüştü SÖNMEZ, Ertuğrul ERSOY ve Tülay TUĞCU'nun katılımlarıyla 27.3.2000 günü yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, yürürlüğü durdurma isteminin bu konudaki raporun hazırlanmasından sonra ele alınmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV- ESASIN İNCELENMESİ

Dava dilekçesi ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, iptali istenilen yasa kuralları, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kurallarıyla bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Yasa'nın 2. Maddesiyle 2547 sayılı Yasa'nın değişik Ek 18. Maddesine Eklenen Birinci Fıkranın İlk Tümcesinin İncelenmesi

Davacı Parti, dava konusu kuralların Anayasa'nın 2., 130., 153. ve 169. maddelerine aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında 2949 sayılı Yasa'nın 29. maddesine göre, Anayasa Mahkemesi, yasaların Anayasa'ya aykırılığı konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verebilir. Dava konusu kuralın, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 7. maddesi yönünden de incelenmesi uygun görülmüştür.

1- Anayasa'nın 153. Maddesi Yönünden İnceleme

Dava dilekçesinde, Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen bir yasa hükmünün benzer şekilde yeniden yasalaştırılmasının Anayasa'nın 153. maddesinin son fıkrasına aykırı olduğu ileri sürülmektedir.

İptali istenen 2. maddenin birinci fıkrasında, "vakıflar tarafından kurulmuş bulunan yükseköğretim kurumlarının eğitim ve öğretim faaliyetlerini sürdürebilmeleri amacıyla Maliye Bakanlığı ilgili kurum ve kuruluşların olumlu görüşlerini de almak kaydıyla Hazine'ye veya diğer kamu tüzelkişilerine ait taşınmaz malların kullanım haklarını Bakanlar Kurulu'nca tesbit edilecek bedel karşılığında en çok kırkdokuz yıl süre ile bu kurumlara devredebilir" denilmektedir.

Buna göre, vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumlarına orman arazileri de dahil olmak üzere her türlü Hazine ve diğer Kamu tüzel kişilerine ait taşınmaz malların kullanım hakkı, en çok kırkdokuz yıl olabilecek, bunun bedelini de Bakanlar Kurulu belirleyecektir.

Anayasa'nın 153. maddesinin son fıkrasında, Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama, yürütme ve yargı organları ile gerçek ve tüzelkişileri bağlayacağı öngörülmüştür. Anayasa Mahkemesi'nin bir çok kararında vurgulandığı gibi yasama organı yapacağı yeni düzenlemelerde daha önce aynı konuda verilen Anayasa Mahkemesi kararlarını göz önünde bulundurmamak, bu kararları etkisiz bırakacak biçimde yeni yasa çıkarmamak ve Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilen kuralları tekrar yasalaştırmamak yükümlülüğündedir. Yasama organı, yasa çıkarırken iptal edilen yasaya ilişkin kararların sonuçları ile birlikte gerekçelerini de gözönünde bulundurmamak ve sözcükleri ayrı olsa bile, iptal edilen yasalarla, içerik ya da nitelik yönünden aynı veya benzer olan yasaları çıkarmamak zorundadır.

Anayasa Mahkemesi, 29.6.1992 gün ve E. 1991/21, K. 1992/42 sayılı kararıyla 3708 sayılı Yasa'nın 7. maddesiyle eklenen Ek 18. maddesi hükmünü; "Vakıf üniversitesi devlet üniversitesiyle eş düzey sayılsa da bu özgülenmenin gerekleri, koşulları, sınırları bir yasayla belirlenerek yapılması asıldır. Devrin Bakanlar Kuruluna bırakılması, bu bırakışın bir yasayla öngörülmesi, özgülenmenin yasadan kaynaklandığı anlamına gelmez. Özgülenmeye ilişkin ayrıntıların yasayla düzenlenmesi gerekir" gerekçesiyle iptal etmiştir.

Dava konusu kuralın, Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı ile doğan boşluğu doldurmak için çıkarıldığı ve bu yönde iptal kararının gereklerinin yerine getirilmesine çalışıldığı gözlenmektedir. Bu bağlamda dava konusu kural daha önce iptal edilen kuralla anlam, nitelik, teknik içerik ve kapsam yönlerinden aynı ya da benzer değildir. Bu nedenle, Anayasa'nın 153. maddesine aykırılık bulunmamaktadır.

2- Anayasa'nın 7. ve 130. Maddeleri Yönünden İnceleme

Anayasa'nın 7. maddesinde "yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez" denilmekte, 130. maddenin dokuzuncu fıkrasında da üniversitelere yapılacak devlet yardımının yasayla düzenleneceği belirtilmektedir.

İdarenin görevleri, genel olarak yasaların uygulanmasını göstermek ve sağlamaktır. Yasakoyucu, özel bir ihtisas ve teknik bilgi gerektiren konularda düzenleme yapması için hükümete yetki verebilir. Ancak, bu yetkinin amacının, sınırları ve çerçevesinin yasayla

belirtilmesi gerekir. Yasa ile yetkilendirme Anayasa'nın öngördüğü biçimde yasa ile düzenleme anlamına gelmez. İdareye keyfi uygulamalara yol açabilecek çok geniş takdir yetkisi verilmesi Anayasa'nın 7. maddesine aykırılık oluşturur.

Yasa'nın 2. maddesi ile eklenen birinci fıkranın ilk tümcesiyle Anayasa ile korunan ve yasaklanan alanlar kapsam dışı bırakılmaksızın, bu alanları da içine alacak şekilde kullanım hakkının Bakanlar Kurulu'nca tesbit edilecek bedel karşılığında en çok kırkdokuz yıl süre ile vakıflar tarafından kurulmuş bulunan yüksek öğretim kurumlarına devredilmesine olanak sağlanmış, ayrıca devredilecek taşınmazların hangi miktar ve ölçüde olacağı konusunda da bir sınır getirilmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, kural Anayasa'nın 7. ve 130. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

3- Anayasa'nın 169. Maddesi Yönünden İnceleme

Anayasa'nın 169. maddesinde, ormanların ülke yönünden taşıdığı büyük önem gözetilerek, korunmaları ve geliştirilmeleri konusunda ayrıntılı düzenlemelere yer verilmiştir. Bu özel ve ayrıntılı düzenlemenin ülkemizde orman örtüsünün sürekli yok edilmesi gerçeğinden kaynaklandığı kuşkusuzdur. Anayasa'nın 169. maddesinin gerekçesinde de belirtildiği gibi maddenin birinci fıkrası doğal kaynaklarımızın en önemlilerinden birisi olan ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için Devlete gereken tedbirleri alıp kanun koymayı ve bütün ormanların gözetimi ödevini getirmektedir.

İkinci fıkrada, Devlet ormanlarının yalnız Devletçe yönetilmesi ve işletilmesinin yasayla düzenleneceği, mülkiyeti ve yönetiminin özel kişilere devronulamayacağı belirtilmekte, maksatlı olarak yapılan orman tahripleri, ağaçlar ve ormanlara vaki tecavüzlerde ormanların zaman aşımı suretiyle mülk edinilemeyeceği, kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamayacağı kesin olarak hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemeyeceği hususu da üçüncü fıkrada anayasal bir hüküm olarak yer almaktadır.

Anayasa, bu düzenlemeyle ormanların korunmasını ve bütünlüğünün bozulmamasını amaçlamıştır. Ancak, kamu yararının zorunlu kıldığı kimi durumlarda irtifak hakkı tesisine izin vermiştir.

Orman alanlarının dava konusu kuralda öngörüldüğü biçimde vakıf üniversitelerine tahsisi, ormanların korunması ve bütünlüğünün bozulmaması ilkesiyle bağdaşmadığı gibi kamu yararının zorunlu kıldığı durumlar arasında da kabul edilemez.

Bu nedenle ilk tümce "orman arazileri" yönünden Anayasa'nın 169. maddesine aykırıdır. İptali gerekir.

B- Yasa'nın 2. Maddesiyle Eklenen Birinci Fıkranın İlk Tümcesi Dışında Kalan Bölümünün İncelenmesi

Dava dilekçesinde, birinci fıkranın ilk tümcesi dışında kalan bölümünün belirli vakıf üniversiteleri için çıkarıldığı, bu nedenle Anayasa'nın 2. maddesine aykırı olduğu öne sürülmektedir.

Anayasa'nın 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesinin bir sonucu olarak yasaların genel, eşit ve soyut kurallar içermesi gerekir. Dava konusu düzenleme sadece belirli vakıf üniversiteleri için getirilmemiştir. Bu kurallar kuşkusuz vakıf yükseköğretim kurumlarının tümü için geçerlidir.

İkinci fıkra ile getirilen ağaçlandırma ve bakım yükümlülüğünün ise Anayasa'nın 169. maddesinin amacına uygun olduğu tartışılmaz.

Açıklanan nedenlerle, birinci fıkranın ilk tümcesi dışında kalan bölümü ile ikinci fıkra, Anayasa'ya aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

C- Yasa'nın Geçici 1. Maddesinin İncelenmesi

Dava dilekçesinde, Geçici 1. Maddenin Anayasa Mahkemesi'nce verilen iptal kararını etkisiz bırakmak amacıyla düzenlendiği, bu nedenle Anayasa'nın 153. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmektedir.

Geçici 1. Maddede de, "Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kendilerine yetkili mercilerce kullanım hakkı tahsisi yapılmış ve izin verilmiş olan vakıflarca kurulmuş yükseköğretim kurumlarına, bu işlemlerin sonucuna bakılmaksızın, 2547 sayılı Kanunun, bu Kanunla değişik Ek 18. maddesinde yer alan şartları gerçekleştirmiş olmaları kaydıyla Bakanlar Kurulunca belirlenen bedel karşılığında aynı mahaller itibarıyla bu Kanuna göre kullanım hakkı tahsisi yapılır." denilmektedir.

Geçici Maddenin gerekçesinde ise, "Anayasa Mahkemesinin 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa 3708 sayılı Kanunla eklenen Ek 18. maddesinin 29.6.1992 gün ve E. 1991/21, K: 1992/42 sayılı kararıyla iptalinden bahisle, iptal gerekçesi doğrultusunda bu Kanunla yeniden düzenlenen anılan Ek 18. madde çerçevesinde daha önce yapılmış tahsislerin değerlendirilmesine imkan tanınmaktadır." görüşüne yer verilmektedir.

Plân ve Bütçe Komisyonunun 10.12.1999 gün ve E. 1/447, K. 73 sayılı Raporunda ise Geçici 1. Maddeyle ilgili olarak, "Tasarının kanunlaştırılmasından önce kendilerine yetkili mercilerce kullanım hakkı tahsisi yapılmış olan vakıflarca kurulmuş yükseköğretim kurumlarına, bu işlemlerin sonucuna bakılmaksızın Bakanlar Kurulunca tesbit edilecek bedel karşılığında, Ek 18. maddede öngörülen şartları gerçekleştirmiş olmaları kaydı ile aynı mahaller itibarıyla kullanım hakkı verilmesine imkan verecek şekilde yeniden düzenlenerek metne ilave edildiği" belirtilmektedir.

Gerekçede yer alan bu görüşler, Geçici 1. Maddeyle daha önceki tahsislere geçerlilik sağlanmak istendiğini göstermektedir.

Anayasa'nın 153. maddesinde belirtilen Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı ilkesi, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen yasalara kimi durumlarla sınırlı da olsa geçerlilik sağlayacak yasal düzenlemeler yapılmamasını gerektirir.

Bu nedenle, Anayasa Mahkemesi'nin daha önce aynı konuda verdiği iptal kararının sonuçsuz kalmasına yol açacak nitelikteki dava konusu kural, Anayasa'nın 153. maddesine aykırıdır. İptali gerekir.

V- YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI

28.12.1999 günlü, 4498 sayılı "Yükseköğretim Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 2. maddesi ile Geçici 1. Maddesi, 13.9.2000 günlü, E. 2000/14, K. 2000/21 sayılı kararla iptal edildiğinden, uygulanmalarından doğacak ve sonradan giderilmesi olanaksız durumların ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar bu kuralların yürürlüklerinin durdurulmasına, 13.9.2000 gününde oybirliğiyle karar verildi.

VI- İPTAL KARARININ ÖTEKİ MADDELERE ETKİSİ

2949 sayılı Yasa'nın 29. maddesinin ikinci fıkrasında; "Ancak, başvuru, kanunun, kanun hükmünde kararnamenin veya içtüzüğün sadece belirli madde ve hükümleri aleyhine yapılmış olup da bu belirli madde ve hükümlerin iptali, kanunun, kanun hükmünde kararnamenin veya içtüzüğün bazı hükümlerinin veya tamamının uygulanmaması sonucunu doğuruyorsa Anayasa Mahkemesi keyfiyeti gerekçesinde belirtmek şartıyla, kanun, kanun hükmünde kararnamenin veya içtüzüğün bahis konusu öteki hükümlerinin veya tümünün iptaline karar verebilir." denilmektedir. 4498 sayılı Yasa'nın 2. maddesinin birinci fıkrasının ilk tümcesinin iptal edilmesi sonucu bu fıkranın kalan bölümü ile ikinci ve üçüncü fıkralarının uygulanma olanağı kalmadığından 2949 sayılı Yasa'nın 29. maddesi uyarınca iptallerine karar verilmesi gerekir.

VII- SONUÇ

28.12.1999 günlü, 4498 sayılı "Yükseköğretim Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un:

A- 2. maddesiyle 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun değişik Ek 18. maddesine eklenen;

1- Birinci fıkranın ilk tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

2- Birinci fıkranın ilk tümcesi dışında kalan bölümü ile ikinci fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE,

B- Geçici 1. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

C- İptal edilen kurallar nedeniyle uygulanma olanağı kalmayan, Yasa'nın 2. maddesiyle 2547 sayılı Yasa'nın değişik Ek 18. maddesine eklenen birinci fıkranın ilk tümcesi dışında kalan bölümü ile ikinci ve üçüncü fıkraların 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesinin ikinci fıkrası gereğince İPTALLERİNE, 13.9.2000 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Mustafa BUMİN

Başkanvekili
Haşim KILIÇ

Üye
Yalçın ACARGÜN

Esas Sayısı : 2000/14
Karar Sayısı : 2000/21

Üye

Sacit ADALI

Üye

Ali HÜNER

Üye

Fulya KANTARCIOĞLU

Üye

Mahir Can ILICAK

Üye

Rüştü SÖNMEZ

Üye

Ertuğrul ERSOY

Üye

Tülay TUĞCU

Üye

Ahmet AKYALÇIN